

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] forsvarlig Maade. Derimod tror jeg ikke, man skal paalægge Kommunalbestyrelserne at foretage Skridt i den Retning; Kommunalbestyrelsernes Opgaver er mangfoldige og store i denne vanskelige Tid, og en Meddelelse gennem Pressen eller fra Forvaltningsnævne og de private Forsikrings-selskaber vil sikkert være tilstrækkelig.

Det ærede Medlem Fru Nina Andersen har over for Justitsministeren rejst Spørgsmaal om Ændring af Bestemmelserne i Livsforsikringslovens § 35 angaaende Adgang for en Forsikringstager til at tegne Forsikring paa Trediemands Liv. Da Livsforsikringsloven henhører under Handelsministeriets Ressort, vil jeg gerne have Lov til at besvare det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Fru Nina Andersen har stillet til Justitsministeren.

Det bestemmes i Livsforsikringslovens § 35, 2det Stykke, at saafremt Forsikringstageren er en fra den forsikrede forskellig Person, maa intet Selskab uden forsikredes Samtykke tegne nogen Art af Forsikring, hvorved det ved den forsikredes Død forpligter sig til at udbetale et større Beløb end de indbetalte Præmier med Renter. Jeg forstod af det ærede Medlems Bemærkninger, at det ærede Medlem er klar over Baggrunden for Bestemmelsen i § 35, hvis Formaal er at hindre det saakaldte „Englemageri“. Naar det ærede Medlem ønsker Bestemmelsen ændret, er det ud fra den Betragtning, at der skulde være Trang til at tegne Forsikring uden Indhentelse af Samtykke i saadanne Tilfælde, hvor den, der ønsker at tegne Forsikringen, er forserget af vedkommende Trediemand, og hvor Forsørgelsen bortfalder ved Trediemands Død — f. Eks. hvor der er Tale om fraseparerede eller fraskilte Kvinder. Det ærede Medlem mener, at det i saadanne Tilfælde vil kunne være vanskeligt at opnaa den forsikredes Samtykke, fordi der ofte i disse Tilfælde vil være skabt en saadan Animositet mellem Parterne, at det vil være udelukket at opnaa den fornødne Tilslutning til Dispositionen.

Paa den givne Foranledning har jeg ladet Spørgsmaalet nærmere undersøge af Forsikringsraadet, der er den Institution, som har den daglige Administration af Livsforsikringsloven, og det er herfra oplyst over for mig, at Bestemmelserne i Livsforsikringslovens § 35 ikke ses at have voldt nogen Vanskelighed i Praksis, idet de Tilfælde, hvor en Person har ønsket at tegne Forsikring paa en anden Persons Liv, altid har kunnet ordnes ved Opnaaelse af

vedkommendes Samtykke. Det er ikke Forsikringsraadet bekendt, at man fra Forsikringsselskabernes Side har følt Savnet af en Bestemmelse af det Indhold, som det ærede Medlem foreslaar, og jeg er da ogsaa tilbøjelig til at mene, at der næppe er tilstrækkelig Anledning til paa det foreliggende Grundlag at søge Livsforsikringsloven ændret paa dette Punkt.

Som nævnt har de Parter, der til daglig arbejder med Livsforsikringsloven, ikke mødt Tilfælde, hvor Bestemmelsen har voldt Vanskeligheder, idet det — saa vidt dem bekendt — altid er lykkedes at faa det fornødne Samtykke bragt i Stand. I øvrigt vil der, hvis Samtykke ikke kan opnaas, i paakommende Tilfælde kunne træffes den Ordning, at vedkommende Kvinde benytter det Beløb, hun havde tænkt at bruge til Tegning af en Forsikring, til Indskud paa en ubestemt opsat Livrente, der saa kunde gøres virksom, saafremt Ægtefællen afgik ved Døden. En saadan Sikring vilde vel ikke byde helt den samme Betyggelse, som en Overlevelsere, der er tegnet paa Mandens Liv, vilde gøre, men vilde dog være et væsentligt Skridt i den rigtige Retning.

Jeg kan tilføje, at Livsforsikringsloven hører til de Love, der ved Lejlighed maa optages til Revision med Henblik paa en Modernisering — Loven ændredes sidste Gang i 1922. En saadan Revision vil det dog sikkert være rettest at udskyde, til vi faar normale Tider igen, men ved en kommende Revision vil Handelsministeriet have sin Opmærksomhed henvendt paa det her fremdragne Forhold. Det vil muligt kunne overvejes at knytte en Dispensationsbeføjelse for Forsikringsraadet til den nævnte Bestemmelse i Livsforsikringslovens § 35, 2det Stykke, paa samme Maade som Forsikringsraadet kan dispensere fra Bestemmelsen i Paragraffens 3die Stykke om Forbud mod at tegne Forsikring mod Dødsfald, der indtræffer før den forsikredes fyldte 8de Aar.

Det ærede Medlem Hr. Sneum kom under sin Omtale af Boligsituationen ind paa Spørgsmaalet om Boligernes Opvarmning og henstillede, at der blev truffet Foranstaltninger til, at der spares mest muligt paa Brændsel til offentlige Bygninger, for at der under den vanskelige Brændsels-situation, som foreligger, kunde blive mere Brændsel til Raadighed for de private Hus-holdninger. Det ærede Medlem henledede i denne Forbindelse Opmærksomheden paa, om man ikke kunde begrænse Brændsels-tildelingen til vore Kirker, Skoler og Museer m. v. i de koldeste Vintermaaned. Det ærede Medlem henstillede, om man ikke